

Ly lilla Guden narrar mången —
Nog kom du hem förrän din mor,
Men stackar den, som Herrar tror! .

Hej låt det gå,

Hej fåja på!

Tills hela skorsten vi fåjat få.

3.

Wintren knapt war förbigången,
När hvar en, som Lisa såg,
Sång om den der aftensången,
Och om hennes segertåg! . . .

Å hi, å hej,

Å alla dej,

Ly lilla Guden narrar mången. —

Stackare Lisa, lilla vän!

Ut denna gården man skrattar än.

Hej låt det gå,

Hej fåja på,

Tills hela skorsten vi fåjat få.

Sålas i hela, halfwa och fjerdedel's böcker samt
styckewis uti Huset N:o 5, på Skomakargatan, en
trappa upp. Örbnt Skultsfåp mid porten.

Stockholm, Elmén och Granberg, 1819.

GS 307

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Andra Friar-Weekan.

Måndags Soln mig åter lyser,
Och fast re'n min sänhet flytt,
Jag endå det hoppet lyser
Allt förbytas kan på nytt.
Jag till Lotta åter snger,
Bockar, tackar för i går;
Till des barm mig salta smyger:
Det är också allt jag får.

2.

Tisda'n hon mig åter finner
Wid sin morgon Toilett, —
Hon i mina armar brinner,
Nu mig segren synes lätt.
Men då jag mig frihet tager
Hennes strumpband lösa opp;
Skälmstet hon sig då undandraget,
Och farväl med dagens hopp!

3.

Onsdags morgon flockan ätta,
Jag tillbaka åter är —
Men mig möter lilla Lotta
Mera öm och mera får.
Sen jag börjat der jag stannat
Tagit allt, hwad tagas kan,

N:o 13.

Dch mig Lotta litet bannat —
Hon i blicken straxt förswann.

4.

Thorsda'n, wiß att målet hinna,
Elyndar jag i fullt galopp
Till min ämma älskarinna,
Att fullbordadt se mitt hopp,
Jag på Sängen henne kastar —
Tar min plats ni wet väl hvar,
Lotta genom dörren hastar,
Med sin oskuld ännu qvar.

5.

Freða'n än en gång jag vågar
Samma tempo som förut,
Stammande — min Lotta frågar:
Är du tyst — så tig och njut.
I sin famn hon mig nu sluter,
Öppnar för mig Edens ros;
Men, hwad jag i hoppet njuter,
Ne'n på dör'n är hon sin los.

6.

Lörda'n kommer -- jag nu tänker;
Jag mitt öde redan sett,
Lotta mig wißt aldrig stänker,
Det, hwarom jag ofta bedt;
Men hwad händer, då jag ämnar
Be farväl -- och hatten tar,
Sjelfmant hon mig öfwerlämnar
Allt, hwad hon att lämna har.

7.

Sönda'n trött att längre wandra,
Dch nu mått af min Charlott
Är jag färdig att åt andra
Afstå, hwad jag sjelf har fått.
Som jag går, med några droppar
Att min kärlek stölja bort;
Lotta efter mig då hoppar,
Ropar: mer af samma sort.

Lilla Lisa lemt war fången
Hos sin mor i femton år;
Gumman satt i aftonsängen,
Lisa att spatsera går . . .

Å hi, å hej,

Å agta dej,

Ly lilla Guden narrar mången! —

Stäckare dej, du lilla djur,

Du ser ej Ratten står på lur! — —

Hej, låt det gå,

Hej, fåja på,

Tills hela storksten wi fåjad få!

2.

Hon från porten knappt war gången,

När i wagn en Herre kom;

Strax blef lilla Lisa fången,

Hon med honom rullar om . . .

Å hi, å hej,

Å agta dej!